Sousoší Poslední večeře Páně
(františkánský klášter Rama Šćit, Ramské jezero, Bosna a Hercegovina, 2019)

K tomuto místu se v myšlenkách ráda vracím, proto si dovoluji se s Vámi o ně na závěr podělit a připojuji malé tiché zamyšlení pro každého z Vás. Kam se třeba vracíte rádi Vy, které místo Vás posiluje, dělá šťastnými, znamená pro Vás domov nebo naopak dává Vám rozlet či inspiraci?

Eva Skalníková

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz, farar@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 732 772 260, kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675, č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 3. dubna 2022, uzávěrka bude 25. března 2022.
Příspěvky zasílejte na: farar@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle:
Anna Ziegler, Mirek Andrle, Věra Klimešová, Jakub Klimeš,
Eva Skalníková, P. Tomáš Enderle
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá redaktor: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

BŘEZEN 2022

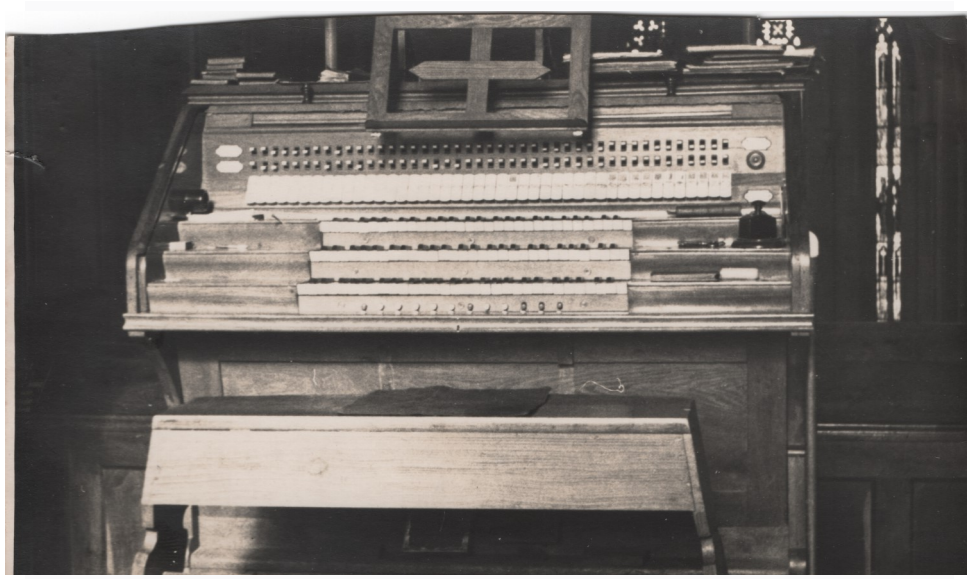

původní a nový varhanní stůl u sv. Jakuba

5 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

2. února… po poledni proběhla u sv. Jakuba krásná slavnost, jež obsahovala mši svatou, biřmování, křest dospělé a svatbu. Více o tom snad někdy příště.

3. února… jsme se poprvé sešli ve farní kapli ke mši svaté v pravé poledne. Bylo nás pouhých osm. Uvidíme, kam to z těchto skrovných začátků bude směřovat.

7. února… pan Andrle zvítězil nad světem, když se mu povedlo nalézt klíče od betlémářské komory a tím zajistit bezpečnost poličského betléma.

9. února … informovala paní Skalníková pana faráře o tom, že byla jmenována ředitelkou poličské charity. Zároveň byla zbavena břímě Farního posla. Pokud máte o funkci redaktora Farního posla zájem, neváhejte kontaktovat pana faráře.

24. února… ve večerních hodinách proběhla schůzka vybraných kostelníků a starších ministrantského sboru ohledně případných nových ministrantských obleků. Názory se různily, ale nakonec pan farář rozhodl o tom, že budou ušity nové alby. Měly by být slušivé a měly by zjednodušit život jak ministrantům, tak kostelníkům.

Slovo kněze

na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

když pobýval Ježíš se svými učedníky a ti řešili nějaký problém, šli se Ježíše zeptat, aby jim poradil. Po Kristově Nanebevstoupení, když bylo třeba něco rozhodnout, byli zde apoštolové, kteří Ježíše sledovali celé roky zblízka a nejlépe věděli, jak by se asi v této situaci zachoval. Když apoštolové zemřeli, měli podobnou pověst jejich žáci - poslední z nich sv. Polykarp. Ti sice neznali Krista osobně, ale skrze některého z apoštolů, který je v tom vyučoval.

Smrtí Polykarpa skončila éra, skončilo období, v němž někdo měl přímé poznání Boha, které mi je zcela nepřístupné. Jistě, způsoby a prostředky poznání Boha se liší. Matka od rodiny neprožívá kontakt s Bohem skrze vysluhování svátostí, farář zase skrze život v rodině. Základní způsoby poznání Boha a přebývání s ním jsou ale všem v Poličce (chvála Bohu) k dispozici: modlitba, svátosti a láska.

Není to tak, že by měl papež ve své časově náročné službě oproti poličskému faráři výrazně jednodušší najít si vhodného zpovědníka, najít si čas k modlitbě nebo milovat své nepřátele. Poznání pravdy pramení z důvěrného vztahu k Bohu a ten je dostupný i mně.

P. Tomáš Enderle
AMDG, sv. Polykarpa, L. P. 2022

Slovo bývalé redaktorky Farního posla

Milé čtenářky a milí čtenáři Farního posla,

nastal čas, abych se s Vámi z pozice redaktorky tohoto farního periodika rozloučila. Co Vám ale už nyní mohu přislíbit, je to, že svou náklonnost k němu opět překlopím do role náruživé čtenářky.

Na podzim roku 2020 jsem dostala intenzivní kurz, jak se s Poslem popasovat po stránce grafické. Kurz vyžadoval od o. Tomáše, mého školitele, poměrně velkou trpělivost a opakování bylo doslova matka moudrosti. Když jsem nevěděla kudy kam, zkusila jsem vařit z vody, aby pak o. Tomáš dochutil. Z původního mordování se zrodila radost a byla o to větší, když jste se na články v Poslovi těšili, kdy jste mi to i osobně řekli a když i toto čtivo přispělo k předání potřebných informací, abychom si mohli lépe rozumět a měli k sobě blíž. Jsem nesmírně vděčná za příležitost, že jsem pro Vás Posla mohla tvořit. Není to ale dílo jednoho člověka. V tiráži na poslední straně se můžete dočíst, kolik lidí se na kterém čísle podílelo. Za články jsou připsána jména autorů. Všem patří velký dík. Pevně doufám, že se najde můj pokračovatel, aby o. Tomáš nemusel trávit hodiny u počítače s grafickým programem, ale mohl svůj čas věnovat věcem pro něho i pro nás podstatnějším.

Od 1. dubna 2022 bych měla vést Oblastní charitu Polička. Z tohoto důvodu jsem požádala o. Tomáše, aby mě ze služby redaktorky uvolnil a vybral moji nástupkyni či mého nástupce.

Přeji Vám všem jenom všechno dobré a těším se na osobní setkávání při mších i dalších aktivitách, které nás v budoucnu, dá-li Pán Bůh, ve farnosti čekají.

Eva Skalníková,
toho času již bývalá redaktorka Farního posla
únor 2022 Polička

Milí čtenáři,

mé upřímné díky patří paní Evě Skalníkové, že se na nějaký čas s pílí, noblesou a invencí sobě vlastní ujala správy našeho farního časopisu. Tato její služba jej pravděpodobně zachránila. Zrovna v minulém roce jsem nebyl ve stavu, že bych povinnosti s ním spojené zvládal. Kéž by ve svém novém, náročném pracovním zařazení byla takovým závanem osvěžujícího čerstvého větru, jako je pro nás ve farnosti po svém návratu ze zahraničí. Upřímné díky,

P. Tomáš

Malé ohlédnutí za farní částí synody

„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí“, řekl před časem papež František.

Všichni, kdo byli pokřtěni, tvoří Boží lid putující k Božímu království. Tím, že jsme pozváni se zapojit do synodálního procesu, jsme pozváni do zkušenosti přítomnosti a působení Ducha Svatého v životě církve, a to v jejím konkrétním společenství, v nás samotných, v našich bratřích a sestrách. Nejen těmito myšlenkami nás na společnou cestu vybavili naši biskupové.

Farní část synody se zformovala na faře poprvé 17. listopadu 2021, pro start jsme si ani lepší datum nemohli přát. Sešlo se nás okolo dvaceti. Prokousali jsme se materiály a společně vytvořili strategii, jak Vás od ambonu po 3 neděle postupně informovat a hlavně nadchnout pro některé z 10 témat synodálního procesu. A tak jsme mluvili a mluvili, až jsme některé z Vás přemluvili. Někteří jste se přihlásili do skupinek k tématům, některé z Vás oslovilo setkávání již existujících společenství.

Sama jsem se nakonec stala moderátorkou jedné skupinky a ve druhé jsem zakotvila jako členka. Obě zkušenosti byly k nezaplacení. Nejen, že jsem poznala důvěrněji některé farnice a farníky, ale nadchlo mě i sdílení myšlenek, zkušeností, názorů s Vámi v malých skupinkách. Za mě a „mou“ skupinku mohu rozhodně říci, že toto je pro farnost cesta, po které bychom měli jít společně dál.

Děkuji všem, kdo jste se zapojili do synodálního procesu, i těm, kteří jste nás modlitbou provázeli. V příštím čísle budete seznámeni s výsledky našich výstupů za celou farnost.

Eva Skalníková, koordinátorka farní části synody

Pozvání ke smíření

Postní aktivita pro dospělé je jakýmsi doplňkem k hlavnímu tématu postní doby v naší farnosti, kterým je smíření, především pak to mezilidské, které Kristus staví jako předpoklad ke smíření s Bohem. Od Popeleční středy přes všechna kázání postních nedělí budeme zápolit právě s tímto tématem. Pro případ, že byste z nějakého důvodu nemohli na mši svatou dorazit, budou pořizovány záznamy, aby Vám neuniklo možná zrovna ten pro Vás to důležité.

Zatím Vás nechám s jedinou otázkou. S kým v rámci své rodiny, přátel, farnosti či města bych měl usilovat o smíření?

Jitřenka a farnost

Nemalá část z Vás se ve farní anketě vyjádřila v tom smyslu, že by rádi, aby farnost byla v Jitřence více vidět. Už delší dobu jsem přemýšlel nad způsobem, jak to uskutečnit. Na setkání s paní šéfredaktorkou vyvstalo, že zájem by byl i ze strany Jitřenky, byť se nezřídka kdy potýká s nedostatkem místa pro příspěvky. Nakonec jsme se s paní Kutilovou domluvili na formě pravidelného sloupku nazvaného Vertikála. Měl by hledat duchovní přesahy, aniž by používal jazyk církve, takže by mohl být přitažlivý pro širší veřejnost. Duchovnost není doménou či soukromým majetkem těch, kdo chodí do kostela, potažmo do toho katolického.

Nejen kvůli tomu, aby tento sloupek nebyl vnímán jako soukromý projekt nějakého Enderleho, ale také z jiných důvodů, jsem se rozhodl přizvat k Vertikále i Jirku Tenglera, místního evangelického kazatele. V lecčems se jistě ani my, ani naše církve neshodnou, ale na většině podstatných věcech ano. A o těch chceme psát především.

Jarní chlapská brigáda

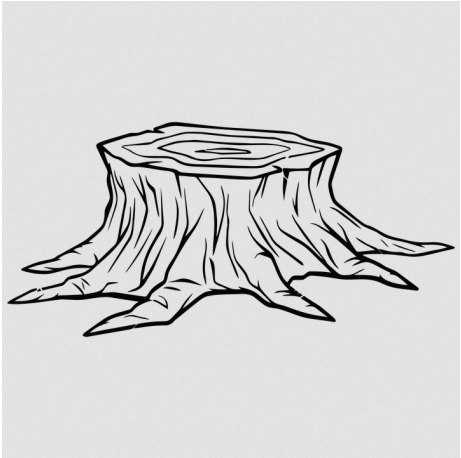

Ve čtvrtek 24. února jsme se sešli v užším týmu na farní zahradě, abychom rozmysleli další vývoj a práce, především s těmi, kdo se farní zahradě nejvíc věnují. Kromě toho, kam co přijde, jsme také rozhodli, že musí pryč několik pařezů. K této příslovečně obtížné práci se přihlásil pan Jiří Vraspír starší. Aniž bych chtěl zpochybňovat, že má pan Vraspír více páry než parta mladíků dohromady, přeci jen by mi přišlo zvláštní mu tento úkol svěřit.

Rozhodl jsem se tedy vyhlásit farní brigádu pro muže, která se bude věnovat právě tahání pařezů (krumpáče, rýče a sekyry s sebou) a také dotažením stěhovacích prací, které nám zbyly po opravě sv. Jakuba. Především se jedná o vyprázdnění externího depozitáře v Pálené ulici a úklid garáže (směry půda, Liko a cirkulárka).

Brigáda bude v sobotu 26.3. od 8:00 a bude (asi) ukončena společným obědem. Svoji účast hlaste prosím mně, ať vím, kolik mám uvařit guláše. Předem děkujeme.

Letní průvodcovská brigáda

K programu IROP, pomocí kterého jsme opravili kostel sv. Jakuba, patří také podmínky, jež musíme splňovat. Jednou z nich je alespoň v následujících 5 letech zajišťovat průvodcovskou službu v nově otevřené expozici na empoře kostela. Během klidnějších měsíců zatím zvládáme zájem pokrýt v rámci farního týmu, ale přes léto budeme jistě potřebovat výpomoc.

Proto se obracím s výzvou na případné zájemce, především z řad mladých ve farnosti. Provádět se bude 6 hodin za den, 6 dní v týdnu během června, července a srpna. K tomu je třeba zvládnout a naučit se průvodcovský text. Jedná se tedy o odlišný druh práce, než bylo někdejší hlídání kostela v letních měsících. Vzhledem ke zvýšeným nárokům na práci lze také očekávat o něco vyšší ohodnocení než minimální státem nařízené.

Pokud byste o tuto formu služby a brigády měli zájem, více se dozvíte na společné schůzce v sobotu 9. dubna od 19:00 na faře. Vážní i váhající zájemci jsou zváni.

celá dvoustrana P. Tomáš

Postní kroky ke smíření

Milí farníci,
s Popeleční středou Vám každoročně nabízíme inspiraci pro plnější prožití doby postní. Co jsme pro Vás připravili letos? Tentokrát Vás neposíláme do přírody jako v minulém roce, motiv cesty se přesto nevytratil. A stejně jako loni, kdy jste za křížky putovali občas v blátě, v dešti, se studeným větrem v zádech, to bude možná pro některé z Vás výprava náročná a bolavá. Pokud se totiž na ni s námi vydáte, budete muset sestoupit ke svému srdci, kam půjdeme společně za smířením a odpuštěním. Cesta tam vede obzvlášť náročným terénem. Přesto bychom na ní chtěli vzdávat chválu Bohu za každý drobný krůček, který na ní učiníme. Naše základní vybavení na tuto pouť by měly tvořit především odvaha a pokora k přiznání, že naše srdce nejsou tak čistá, jak bychom si přáli a jak doufáme, ale že každý bez výjimky v srdci nalezne mnoho neléčených či dokonce zanícených ran způsobených křivdami skutečnými či domnělými, nesnášenlivostí, pohrdáním a neschopností odpustit. Pokud se domníváte, že odpuštění má své limity, jež není možné překročit, přečtěte si prosím tento úryvek z deníku holandské Židovky Etty Hillesum, který si vedla ve válečných letech. Tedy v době, kdy se nacisté rozhodli bez kompromisů vyhladit její národ. Uprostřed nemilosrdného odvlékání Židů do koncentračních táborů si zapsala toto: *„Člověk samozřejmě může být někdy smutný a sklíčený kvůli tomu, co se s ním děje; je to lidské a pochopitelné. A přece: tu největší loupež na sobě pácháme sami. Považuji život za krásný a cítím se svobodná. Nebe se klene stejně ve mně jako nade mnou. Věřím v Boha, věřím v člověka a dovolím si to tvrdit bez falešného studu. Život je těžký, ale to samo o sobě není zlé. Je třeba začít brát sám sebe vážně, to ostatní přijde samo. „Práce na sobě“ v žádném případě neznamená nějaký chorobný individualismus. Mír se stane skutečným pokojem později, až jej každý jedinec objeví v sobě a vymýtí ze sebe nenávist k bližnímu, bez rozdílu rasy a národa, až ji přemůže a promění v něco, co už s nenávistí nemá nic společného a co se v delší perspektivě dokonce může proměnit v lásku.“* Ač nebyla křesťankou co do konfese, dokázala poselství evangelia skutečně s věrnou láskou žít. Pokud si do pomyslného zavazadla na cestu přibalíte i tato její slova, věříme, že Vám v obtížných úsecích poskytnou potřebné občerstvení a dodají sílu pokračovat k cíli. Kéž si v něm na otázku, proč je třeba pokoušet se až do vyčerpání dobývat ve svém nitru nové a nové kousky ničím nepodmíněné lásky, můžeme odpovědět: „Pro nic menšího než pro to, že to řekl Pán.“

A ještě praktické minimum závěrem: základní princip aktivity spočívá v zástupné modlitbě. Aniž bychom věděli, zda se nemodlíme za prosbu psanou rukou sestry/bratra, s nimiž nám jakýkoli kontakt činí potíže. Budeme se učit spoléhat na Prozřetelnost, která ví lépe než my sami, čeho je nám pro náš duchovní růst právě teď nejvíce třeba. Pokusíme se zdokonalovat v té bezpodmínečné lásce… A co se s modlitbami stane po uplynutí postní doby? Odevzdáme je zemi. Přesněji: „zasadíme“ tato *semínka smíření* do čerstvě vzkříšené jarní půdy na naší farní zahradě. S přáním, aby vyklíčila, zdárně rostla a nakonec i vydala dobré plody.
Detailnější instrukce naleznete na farním webu a také na stolku v předsíni kostela sv. Jakuba. Stejným způsobem se dostanete i k podrobnostem o postní aktivitě určené dětem - ani na ně jsme s tématem smíření nezapomněli.

Eva Vymětalová

Už zase bez postní obnovy

Ani tento rok jsem nedostal kuráž, abych postní duchovní obnovu organizoval. Jistě by to šlo a snad většina farností to dělá. Konec konců máte na stránce 17 plakátek na jednu akci ve Svitavách, o které jsem si jistý, že bude skvělá. Pokud by Vám obnova měla chybět, podnikněte prosím tuto cestu.

V Poličce bych naopak tuze rád udělal za tři měsíce obnovu jinou, svatodušní, snad už bez omezení a roušek. Rád bych tím přispěl také k narovnání přirozené nerovnováhy. Vím, jak bych měl prožívat dobu postní (i když se mi to třeba moc nedaří), ale mnohem horší představu mám o době velikonoční. Třeba mi (zatím ojedinělý) přesun farní obnovy někam do května pomůže vnímat důležitost období slavení a radosti. A snad se neukážou zahrádky a sluníčko příliš velkým pokušením pro velkou část farníků, kteří se budou rozhodovat, jak sobotu strávit.

P. Tomáš

Poselství Svatého otce

k postní době 2022

„Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas, prokazujme dobro všem.“

(Gal 6,9–10a)

Milé sestry a milí bratři, postní doba, která nás provází k oslavě smrti a vzkříšení Ježíše Krista, je dobou příhodnou pro osobní i společnou obnovu. Ku prospěchu letošní postní doby nám poslouží zamyšlení nad výzvou sv. Pavla Galaťanům: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě. Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet. Dokud tedy máme ještě čas (kairós), prokazujme dobro všem“ (Gal 6,9–11).

1. Zasévání a sklizeň

Svatý apoštol Pavel v tomto úryvku předkládá obraz setby a sklizně (srov. Mt 13), který byl Ježíšovi blízký. Používá přitom výraz chairós neboli čas příhodný pro zasévání dobra s výhledem na sklizeň. Který čas je pro nás oním příhodným? Bezesporu je jím doba postní, ale je jím i celý náš pozemský život, jež se v době postní určitým způsobem zrcadlí. Jak to ukazuje evangelijní podobenství o bohatém člověku, který považoval za životní štěstí velkou úrodu nakupenou ve stodole (srov. Lk 12,16–21), převažuje v našem životě až příliš často nenasytnost, pýcha, touha vlastnit, hromadit a konzumovat. Doba postní nás vyzývá, abychom se obrátili, změnili své smýšlení a uvědomili si, že pravda a krása života nespočívají v tom, co máme, ale co darujeme, ne v tom, co hromadíme, nýbrž v tom, jak zaséváme a sdílíme dobro.

Rolníkem je především sám Bůh, který stále velkodušně „hojně rozsévá do naší lidské rodiny semena dobra“. Jsme zváni, abychom v této postní době odpověděli na Boží dar přijetím jeho slova, které je „plné života a síly“ (Žid 4,12). Vytrvalé naslouchání Božímu slovu dává v nás zrát vnímavé bdělosti k jeho skutkům (srov. Jak 1,21), které přinášejí v našem životě plody. Už toto nám působí radost. Ještě větší je však povolání být „Božími spolupracovníky“ (1 Kor 3,9), tedy dobře využívat svého času (srov. Ef 5,16) ke konání dobra, a tak zasévat. Povolání zasévat dobro nelze vnímat jako zátěž, nýbrž jako milost, kterou nás Stvořitel vtahuje do své velkorysosti, abychom i my spolu s ním přinášeli plody.

A sklizeň? Nezaséváme snad hlavně s výhledem na úrodu? Zajisté. Svatý Pavel připomíná těsné sepětí setby a sklizně, když říká: „Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet“ (2 Kor 9,6). Co je to ale za úrodu? Dobrá setba přináší především plody pro nás, pro naše každodenní vztahy, a to i nepatrnými dobrými skutky. Žádný, ani ten nejmenší skutek lásky, žádné „velkodušné úsilí“ pro Boha nepřijde nazmar. Jako se strom pozná po ovoci (srov. Mt 7,16.20), tak i život plný dobrých skutků je plný světla (srov. Mt 5,14–16) a šíří ve světě Kristovu vůni (srov. 2 Kor 2,15). Služba Bohu, osvobozená od hříchu, dává uzrát plodům spásy pro všechny (srov. Řím 6,22).

Ve skutečnosti je nám dáno uvidět jen malou část z plodů, které jsme zaseli, podle evangelijních slov „jiný rozsévá a jiný sklízí“ (Jan 4,37). Když zaséváme ve prospěch druhého, máme účast na velkorysosti Boží: „Je proto opravdu ušlechtilé vkládat naději do skryté síly semene dobra, které rozséváme, a tak začít procesy, jejichž plody budou sklízet jiní.“ Když zaséváme dobro ve prospěch druhých, osvobozujeme se od ubohého vypočítávání vlastních výhod, propůjčujeme svým činům nezištnost a otvírají se nám úžasné a milostiplné obzory Božího záměru.

Boží slovo nám otevírá oči a rozšiřuje náš pohled: říká nám, že opravdová úroda je úroda eschatologická, v den, ve kterém už slunce nezapadá. Zralý plod našeho života a našich skutků je „úroda pro věčný život“ (Jan 4,36), která pro nás bude „pokladem v nebi“ (Lk 12,33; 18,22). I Ježíš, aby vyjádřil tajemství své smrti a vzkříšení (srov. Jan 12,24), užívá obraz semene, které umírá v zemi a tak přináší plody. Svatý Pavel se pak vrací k tomuto obrazu, když hovoří o vzkříšení našeho těla: „Tak je tomu i se vzkříšením mrtvých. Do země se klade tělo, které podléhá zkáze, vstane však tělo, které zkáze nepodléhá. Do země se klade tělo, které budí ošklivost, vstane však tělo, které budí úctu. Do země se klade tělo slabé, vstane však

silné. Do země se klade tělo živočišné, vstane však tělo zduchovnělé. Jako je tělo živočišné, tak je i zduchovnělé“ (1 Kor 15,42–44). Tato naděje je velikým světlem, které přináší zmrtvýchvstalý Kristus do světa: „Máme-li naději v Krista jen v tomto životě, pak jsme nejubožejší ze všech lidí. Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli“ (1 Kor 15,19–20), aby ti, kteří jsou s ním niterně spojeni skrze lásku a jsou mu „podobní v jeho smrti“ (Řím 6,5), byli mu tak podobni i v jeho zmrtvýchvstání (srov. Jan 5,29). „Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce“ (Mt 13,43).

2. „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“

Kristovo vzkříšení vdechuje život pozemské naději, skrze „velkou naději“ na věčný život vkládá do doby přítomné zárodek spásy. V trpkých zklamáních z mnoha nesplněných snů, v obavách z různých hrozeb, v beznaději naší chudoby upadáme do pokušení uzavřít se do vlastního individualistického egoismu, stáváme se lhostejnými vůči utrpení druhých. Ani nejlepší zásoby však nejsou v praxi nevyčerpatelné: „Junáci zemdlí a unaví se, rekové klopýtají slabostí“ (Iz 40,30). Bůh však znavenému dává sílu, bezmocnému rozmnožuje zdatnost (…). Ti, kteří doufají v Hospodina, nabývají sil, jak orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,29.31). Doba postní nás zve, abychom svou víru a naději zaměřili na Pána (srov. 1 Petr 1,21), protože jen pohledem upřeným na Ježíše Krista zmrtvýchvstalého (srov. Žid 12,2) můžeme odpovídat na apoštolovu výzvu: „Když prokazujeme dobro, nesmíme přitom propadnout únavě“ (Gal 6,9).

Když se modlíme, nepropadejme únavě. Ježíš nás naučil, že je třeba se „stále modlit a neochabovat“ (Lk 18,1). Potřebujeme se modlit, protože potřebujeme Boha. Domníváme-li se, že si vystačíme sami, hluboce se mýlíme. Během pandemie jsme se mohli dotknout své osobní i společenské slabosti. Díky této postní době můžeme zakoušet útěchu víry v Boha, bez níž nemůžeme mít jistotu (srov. Iz 7,9). Nikdo se nezachrání sám, protože všichni jsme na stejné lodi uprostřed bouří historie. Především však se nikdo nezachrání bez Boha, protože jen velikonoční tajemství Ježíše Krista přináší vítězství nad temnými vodami smrti. Víra nás nezprošťuje životních útrap, dává nám ale možnost jimi projít ve spojení s Bohem v Kristu s velkou nadějí, která neklame a jejímž důkazem je láska, kterou Bůh vlil do našich srdcí skrze Ducha Svatého (srov. Řím 5,1–5).

Nepropadejme únavě při vykořeňování zla ze svého života. Kéž tělesný půst, ke kterému nás postní doba vybízí, posílí našeho ducha v boji proti hříchu. Nikdy nepřestávejme prosit o odpuštění skrze svátost smíření. Víme přece, že Boha nikdy neomrzí odpouštět. Nikdy neochabujme v boji proti žádostivosti. Je to slabost, která nabádá k egoismu a k různým podobám zla. V každém století najde svou cestu, aby vtáhla člověka do hříchu. Jedním z nebezpečí je závislost na digitálních médiích, které vykrádají mezilidské vztahy. Postní doba je příhodná k tomu, abychom se těmto nástrahám postavili, abychom začali pracovat na celistvé mezilidské komunikaci, která spočívá v „reálných setkáních“, tváří v tvář.

Nepropadejme únavě v činorodé lásce ke každému bližnímu. Rozdávejme v této postní době almužnu s radostí (srov. 2 Kor 9,7). Bůh, „který poskytuje rozsévači semeno a chléb k jídlu“ (2 Kor 9,10), se o každého z nás postará. Nejen o to, abychom měli co jíst, nýbrž abychom mohli štědře prokazovat dobro druhým. Celý náš život má být časem zasévání dobra. Využijme proto zvláště postní dobu k tomu, abychom pečovali o lidi kolem nás, abychom na cestách životem byli nablízku sestrám a bratřím, kteří jsou raněni (srov. Lk 10,25–37). Postní doba je dobou příhodnou, abychom lidi potřebné hledali, nikoli se jim vyhýbali; abychom se tomu, kdo touží po vyslechnutí a dobrém slově, ozvali, a ne ho ignorovali; abychom toho, kdo je osamocený, navštívili a neopustili ho. Prokazujme opravdu dobro všem, udělejme si čas na nejmenší a bezbranné, opuštěné a pohrdané, diskriminované a marginalizované.

3. „Vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“

Postní doba každý rok připomíná, že „dobrotivosti spolu s láskou, spravedlností a solidaritou nedosáhneme jednou provždy. Musejí se uskutečňovat každý den.“ Prosme tedy Boha o trpělivou vytrvalost rolníka (srov. Jak 5,7), abychom neztráceli trpělivost v konání dobra krok za krokem. Kdo upadne, ať vztáhne ruku k Otci, který nám pokaždé pomůže vstát. Kdo zbloudil, ošálen posedlostí zlého, ať nemešká a vrátí se k tomu, který „mnoho odpouští“ (Iz 55,7). V této době obrácení nacházejme oporu v Boží milosti a v církevním spo-

lečenství a nikdy neochabujme v zasévání dobra. Půst připraví půdu, modlitby ji zkypří, dobrosrdečnost ji zúrodní. Máme jistotu víry, že „vydržíme-li, dočkáme se doby, kdy budeme sklízet“ (Gal 6,9) a s vytrvalostí se nám dostane splnění slibu (srov. Žid 10,36) pro spásu naši a druhých (srov. 1 Tim 4,16). Když budeme žít bratrskou lásku ke všem, jsme spojeni s Kristem, který dal svůj život za nás (srov. 2 Kor 5,14–15) a budeme okoušet radost nebeského království, kdy Bůh bude „všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

Panna Maria, z jejíhož lůna se zrodil Spasitel a která uchovávala všechno ve svém srdci a rozvažovala o tom (srov. Lk 2,19), ať nám vyprosí dar vytrvalosti a je nám svou mateřskou něhou nablízku, aby tento čas obrácení přinesl plody věčné spásy.

dáno v Římě u sv. Jana Lateránského dne 11. listopadu 2021, v den památky sv. Martina, biskupa

Ukrajinská hymna

Ještě neumřela Ukrajiny ani sláva, ani svoboda.
Ještě se na nás, bratři Ukrajinci, osud usměje.
Zhynou nepřátelé naši jako rosa na slunci.
Začneme konečně vládnout v naší zemi.

Duši, tělo obětujeme za naši svobodu.
Ukážeme, že jsme, bratři, z kozáckého rodu.

Povstaňme, bratři, v boj krvavý od Sanu k Donu.
V domovině otců nenecháme nikoho vládnout.
Černé moře se usměje, děd Dnipro zaraduje.
V naší Ukrajině se osud změní.

Duši, tělo obětujeme za naši svobodu.
Ukážeme, že jsme, bratři, z kozáckého rodu.

Práce rukou a upřímné nadšení doplní svoje.
A svobody píseň bouřlivá se po kraji rozlehne.
Za Karpaty se odrazí a po stepích zahřmí.
Sláva Ukrajiny stane mezi národy.

Duši, tělo obětujeme za naši svobodu.
Ukážeme, že jsme, bratři, z kozáckého rodu.

na protější straně:

Tunel lásky poblíž městečka Klevan na Ukrajině

Dávka Reynka na březen

Kříž

Hle, kostra z jeslí,
už není slámy,
ven jesle vynesli,
kříž sám je s námi.

Zbyla jen holá
se hřeby břevna,
bez osla, vola,
kříž, bída zjevná.

Noc bez andělů,
den bez koledy,
ran křídla tělu:
kam vzlétnou bědy -

kdy naposledy?

(*Mráz v okně*, 1969)

Samota

Samota jest dívka, která má oči jako lampy rozžhaveny touhou a vlasy předlouhé a černé smutkem. Jest žertvou na oltáři chrámu Ticha, jehož základové jsou z bolestí a zdi, žebra, klenby a věž z nadějí a rozbité vitraje z útěch. Sama pak též jest ticha jako perla, a byť byla spalována, skoná teprve v Den poslední. A takovýto chrám chová každý ve své duši, kdo poznal, že jest sám, podle obrazu Toho, Jenž Jest. V každém tom chrámě, jako v arše na vodách opuštění, jsou duše zvířat a věrně se klanějí Tvůrci. Vedle žertvené dívky pak jest z jedné strany Anděl, z druhé Satan zápasí o ni, někdy podléhá ten, podruhé onen, ale druh druha zahubiti nemůže.

(Rybí šupiny, 1922)

Březnová výročí

v naší farnosti

Před sto deseti lety 20. března 1912 se v Poličce narodil **P. Josef Smejkal**. Na kněze byl vysvěcen v Hradci Králové 29. června 1938. První mši svatou sloužil v poličském chrámu sv. Jakuba 19. července 1938. Poté působil v nedaleké bysterské farnosti až do 8. ledna 1949, kdy byl zatčen. Do duchovní správy v Řepníkách u Luže nastoupil 1. února 1957. Současně ještě do 1. června 1985 spravoval farnost Luži s poutním kostelem Panny Marie Pomocnice na Chlumku. Zemřel 7. prosince 1988 na Moravci a je pochován ve svém posledním působišti v Řepníkách u Luže na hřbitově u bývalého farního kostela svatého Vavřince, jáhna a mučedníka.

Před dvaceti pěti lety zemřel několik minut přede mší svatou 4. března 1997 v kostele sv. Martina ve Slatiňanech **P. Václav Pavliš**, kde od roku 1993 působil jako duchovní správce. Narodil **se** 12. února 1945 v Kladně u Hlinska a v letech 1969-1971 působil jako kaplan v Poličce (FP 2/2020).

Před sto šedesáti lety 13. března 1862 zemřel na Březinách poličský rodák **Josef Václav Justin Michl,** kněz a český buditel u lidu zvaný Drašar. Jeho pohnutý život popisuje česká spisovatelka Teréza Nováková ve stejnojmenném románu Drašar. Narodil se 10. září 1810 v domě pod kostelem sv. Jakuba v Riegrově ulici č. 37.

„Pokud bychom mohli
číst tajnou historii našich nepřátel,
nalezli bychom v životě každého člověka
tolik strasti a utrpení,
že bychom zahodili veškeré nepřátelství.“

Henry Wadsworth Longfellow

Březen v historii poličských zvonů

Při ničivém požáru města Poličky v červenci 1845 nebyl ušetřen ani farní kostel sv. Jakuba Většího a s ním i všechny zvony kromě nám známého historického Mediánu. Při budování nového kostela bylo nutné myslet i na nové zvony, které Polička slavně uvítala před dokončením stavby nového kostela, jak je psáno v poličské farní kronice v roce 1864 na straně 10: „Dne 11. března 1864 byly s velkou slávou do Poličky přivezeny oba zvony (pozn. Jakub a Maria*) pro věž sv. Jakuba ulité od p. Paula z Hradce Králové a tamtéž od Jeho Excelence biskupa Karla Hanla posvěcené. Dne 14. března se vší slávou jsou na věž vytaženy a dne 19. března téhož roku zazněl poprvé při večerním klekání sv. Jakub 40 centů vídeňských těžký (asi 2 240 kg), 1,56 m v průměru a 1,48 m vysoký s věže po 19 letech v duchovním směru trapných, hlásaje věřícím čest a chválu Boží. Dojem uchvacující, jakýž zvuky jeho na veškeré obyvatelstvo učinily, dle výpovědi občanstva nelze ani popsati.“

O zvonu Medián nacházíme zápis v poličské farní kronice z roku 1886 na straně 17: „Zvon řečený Medián 16 centů těžký, který při požáru roku 1845 před roztavením zachráněn jest tou okolností, že zvonem velkým Jakubem při pádu byl stržen a jím přikryt, bezmála třicet roků odpočíval ve sklepení věže kostelní. Až pisatel těchto řádků (tj. děkan Leopold Mazač) slavnou patronací (tj. osad uvnitř hradeb) často vyzýval, aby tato vzácná památka z chrámu někdejšího opět na věži měla své patřičné místo a bylo tím zvelebeno zdejší zvonění, nebylo přec dodělati se příznivějšího výsledku. Až teprve za starosty velkostatku p. Mauricia Prudiče pojata myšlenka, aby zvon ten byl zavěšen, k jejímu uskutečnění valně přispěla také firma zvonařů Gebrüder Gössner ze Semmeringu, která v roce 1885 při krajinské výstavě v Poličce svými výrobky byla zastoupena. Pan Gössner svolil se za cenu 530 zlatých zhotoviti konstrukci železnou, na kteréž by Medián s Poledníkem visely, a vykonal dílo to v roce 1886, jak na věži lze viděti. Dne 19. listopadu řečeného roku, tj. v den jmenin Jejího Veličenstva císařovny a královny Alžběty (pozn. Bavorské zvané Sissi) jako patronky to chrámu a beneficia zdejšího, po dlouhém čase k radosti osadníků Mediánem na slavné služby Boží jest vyzváněno a jesti souzvuk tří zvonů skutečně výborný a milý k poslechnutí.“

Roku 1914 vypukla první světová válka a s ní pohroma na zvony. Podle zprávy v časopise Jitřenka zrekvírovala rakouská vojenská správa 21. března 1917** zvony. Velké – Jakub a Maria – rozbité a menší celé byly odvezeny k válečným účelům (snad do Tulnu v Rakousích).

V pamětní knize spolku obuvníků Královského věnného města Poličky máme zápis od Josefa Červeného, t. č. jednatele spolku: „... 21. března 1917 dopoledne přišla do města našeho hrozná zarmucující zpráva, že město má dodati 6 zvonů k válečným účelům (pozn. ve skutečnosti jich bylo 7). Z té příčiny bylo o 10½. hodině dopoledne na všechny zvony napřed u sv. Michaela, pak Jakuba a konečně Umíráčkem na rozloučenou vyzváněno a ještě téhož dne odpoledne byl po 46 ranách kovářským perlíkem velký zvon sv. Jakub rozražen a pak na kusy rozbit a 22. o páté hodině v kusech na nádraží dopraven. Žal občanů byl nesmírný i muži slzeli…“

Místní osada uvnitř hradeb jako patron kostela dostala za rekvírované zvony náhradu 11.922 korun rakouských. Rekvizici zvonů provedl zástupce vojenské správy z Josefova Václav Velc s dělníky. Celková váha odebraných zvonů činila 2.980,5 kg v ceně 4 korun.

V letech 1924-25 byla mezi farníky uspořádána sbírka na pořízení nových zvonů, které byly objednány u firmy Manoušek v Brně: **Jakub** – 1.116 kg, **Maria** – 324 kg, **Svatá Terezie od Ježíška** – 135 kg, **Svatý Václav** – sanktusový 68,5 kg. Tyto zvony byly slavnostně posvěceny dne 12. července 1925. Ani z nich se však Polička neradovala dlouho. Již roku 1942 bylo na základě vládního nařízení rozhodnuto sejmout a odevzdat bez rozdílu druhu a účelu všechny zvony, zachovány mohly být pouze signální a zvlášť cenné. Na kostele zůstal proto pouze Medián a zvon v sanktusové vížce ***. Stalo se tak před osmdesáti lety 30. března 1942 ****.

** Pro nový kostel byly objednány dva nové zvony u zvonaře Karla Viléma Paula v Hradci Králové. Prvé dva – **Jakub** (asi 2.128 kg) a **Maria** (též poledník, asi 389 kg) – byly slavnostně zavěšeny 15. března 1864, třetí zvon (57 kg) byl umístěn v sanktusové věžičce. Všechny tři spolu s níže uvedenými byly rekvírovány k válečným účelům ve dnech 21.-23. března 1917. Ze zvonice na hřbitově u sv. Michaela - **Medián** (z roku 1510) – asi 336 kg není totožný s Mediánem na věži kostela sv. Jakuba a **Borgiáš** (z roku 1722) - 114 kg, z kostela sv. Michaela **Umíráček** (přelitý roku 1902 ze zvonu z roku 1848) – 24 kg a z kostnice na hřbitově u sv. Michaela **Dušičkový** (z roku 1848) – 18,5 kg.*
*** Rekvírace se uskutečnila ve dnech 21.-23. března 1917.*
**** V roce 1942 byly rekvírovány v Poličce tyto zvony z kostela sv. Jakuba: **Jakub** – 1.116 kg, **Maria** – 324 kg, **Svatý Václav** – sanktusový 68,5 kg a **Svatá Terezie od Ježíška** – 135 kg. Ze sanktusové věže kostela sv. Michaela – **Umíráček** 24,5 kg – zasvěcen sv. Josefu – (z roku 1925) a zvon z kaple sv. Anny na Hpř - 40,5 kg - (z roku 1925).*
*****V zápisech mého dědy Karla Andrleho nacházím záznam o rekvírování šesti zvonů dne 27. března 1942.*
Zdroje: *Stanislav Konečný, Zvony v Poličce a na Poličsku, Polička 1999; Stanislav Konečný, Zvony ve věži kostela sv. Jakuba, Polička 1990; Jaroslav Vorlíček, Mirek Andrle, Poličské zvony, Polička 1983, strojopis*

připravil Mirek Andrle

Diecéze zve

Seminář o evangelizaci
Motto: „Vy jim dejte najíst!“ (Mk 6,37)
Termín: 12. březen 2022 od 9:00
Místo: Hradec Králové, Nové Adalbertinum
Kontaktní osoba: Terezie Soukalová, soukalova.ludmila@dihk.cz, 724 129 887
Přihláška a více informací: bihk.cz/evangelizace/akce
Součástí programu je společný raut. Doporučený příspěvek: 100 Kč
Seminář je určen pro všechny - pro mladé, dospělé i pro seniory. Cílem semináře je přiblížit laikům i duchovním téma evangelizace a možnosti, jak lze evangelizovat (nejen) v rámci farnosti. Jednotlivé workshopy budou mít na starosti laici nebo kněží, kteří dané aktivity organizují ve svých farnostech a jsou ochotni pomoci s jejich rozjezdem také v jiných farnostech.

Víkend pro matku a dceru
Téma: Díky za to, že jsi a jaká jsi!!!
Termín: od 25. do 27. března 2022
Místo: Komunitní centrum Trstěnice
Lektorka: Markéta Juzová
Přihláška a více informací: bihk.cz/biskupstvi/centrum-pro-rodinu/vitejte/aktualne
Kontakt: crhk@bihk.cz

Duchovní obnova „Se sestrou Eliškou do Svatého týdne“
Termín: 10. duben 2022 od 9:00 do 15:00
Místo: Hoješín u Seče, Dům sestry Elišky
Povede: SM Zdislava Nosková OSF
Přihlášky: sestragratia@seznam.cz, 733 755 824, do 1. dubna 2022

Apoštolský nuncius zve na bohoslužbu za papeže Františka
V pondělí 14. března 2022 v 17 hodin bude v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze sloužena mše svatá u příležitosti 9. výročí zvolení papeže Františka. Apoštolský nuncius v České republice arcibiskup Charles D. Balvo srdečně zve k účasti na této bohoslužbě kněze, řeholníky, řeholnice a věřící. Zároveň prosí o modlitbu za Petrova nástupce.
Vzhledem ke jmenování apoštolským nunciem v Austrálii se Mons. Charles D. Balvo při této příležitosti zároveň rozloučí s představiteli církve v České republice a s věřícími.
Mši svatou bude přenášet TV Noe a Radio Proglas.

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Setkání seniorů:
9. březen od 16:00 v učebně na faře
Jsou zváni všichni senioři s chutí setkávat se se svými vrstevníky.

Schůzky dětí: 12. a 16. březen, sraz ve 14:00 na náměstí, konec v 16:30 u fary
Děti z farnosti se schází a tráví společně sobotní odpoledne jednou za čtrnáct dní. Náplní schůzek jsou různé hry, vycházky do přírody, výlety.

Sboreček: 11., 18. a 25. březen, 1. duben vždy od 15:30 do 16:15 v malém sálku na Jordáně
Zpívání dětí od 4 do 7 let (včetně prvňáčků) s Růženkou a Vendulkou Grubhofferovými. Koná se pouze v případě dostatečného počtu dětí, proto je třeba dopředu účast nahlásit (nejlépe den dopředu).

Scholička: 11. březen od 16:30 na faře, v 18:00 doprovod při mši sv.; 18. a 25. březen 16:30-17:30 na Jordáně
Společné muzicírování dětí ve věku 8-12 let s Katkou Grubhofferovou.

Sbírky v únoru:

	Polička	*Pomezí*
6. 2.: pro farnost	10.455 Kč	3.858 Kč
13. 2.: pro farnost	8.020 Kč	1.890 Kč

Mimořádné sbírky v únoru:

20. 2.: Svatopetrský haléř	17.435 Kč	3.530 Kč
27. 2.: na pomoc Ukrajině	37.974 Kč	8.770 Kč

Mimořádné sbírky v březnu:
13. 3: na Celostátní setkání mládeže v Hradci Králové

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí!

Úklid kostela sv. Jakuba:
17. březen od 16:30 – 1. skupina
31. březen od 16:30 – 2. skupina

Pokud se k nám chcete přidat, neváhejte, rádi Vás přijmeme mezi sebe!

Koordinátorka úklidu:
Eva Skalníková, tel. 604 378 599, e-mail: evaskalnikova@yahoo.com

Pro chytré hlavičky

A/ KOMU PATŘÍ DŘEVĚNÉ TRÁMY?

Na obrázku jsou přes sebe přeházeny dřevěné trámy. Když je „posbíráš“ ve správném pořadí tak, abys nepohnul s ostatními, zjistíš z písmen na nich napsaných jméno známého světce, který s nimi pracoval. Zkus v kalendáři najít, kdy budeme v březnu slavit jeho svátek.

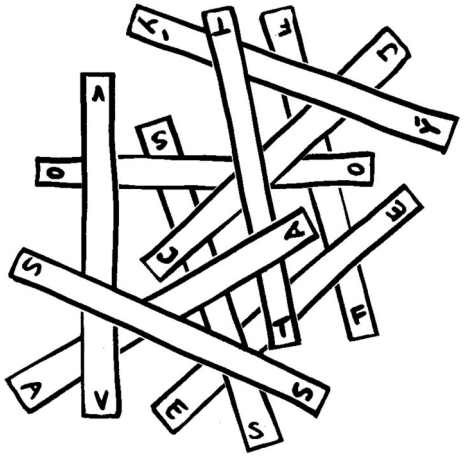

B/ KŘÍŽOVÁ CESTA

V modlitbě křížové cesty si připomínáme, co všechno Ježíš z lásky k nám vytrpěl.

Když očísluješ ve správném pořadí jednotlivá zastavení křížové cesty a čísla zapíšeš do kroužků, dozvíš se, že Bůh …

(dokončení v tajence)

○ ÁDNÝK

○ HOVĚŘ

○ EDALS

○ EDNOR

○ HYNUL

○ OZENÉ

○ VÉHOJ

○ DOVNĚ

○ HOSYN

○ LOVAL

○ AABYŽ

○ ÍNEZA

○ SVĚTŽ

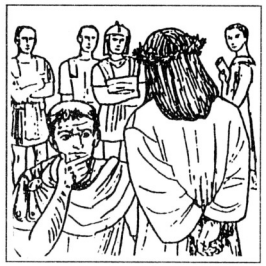

○ TAKMI

Tajenka:

_____

_____

Rozpis bohoslužeb

6. březen - 3. duben 2022

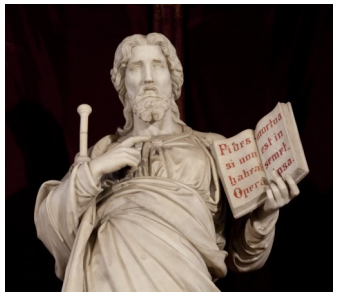

neděle 6. 3.	1. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé z rodiny Martinů a Vlčkovi*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Jana Mičku a celou rodinu*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za pokoj, sílu a svobodu pro všechny lidi z Ukrajiny a ostatní stižené válkou*
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Elišku Lorencovou a syna Lukáše a všechny živé i zemřelé z rodiny*
úterý 8. 3.	1. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 9. 3.	1. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za zemřelého Josefa Řehůřka*
čtvrtek 10. 3.	1. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
pátek 11. 3.	1. týden postní
	15:30 | DPS "Penzion" Polička | Kancionál
	18:00 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *zdraví a Boží požehnání pro pravnoučka a jeho rodiče*
sobota 12. 3.	1. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelou Martu Eliáškovou*
neděle 13. 3.	2. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Ladislava Fajmona, dceru, syna a celou rodinu*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 2 | *za bratra a prarodiče*
úterý 15. 3.	2. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 16. 3.	2. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál | *za dceru*
pátek 18. 3.	2. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
sobota 19. 3.	Slavnost sv. Josefa
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Josefa Klímu a víru v rodinách dětí*

neděle 20. 3.	3. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za prožitá léta a za dar zdraví a víru v rodinách*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za 53 let života s prosbou o Boží požehnání a zdraví do dalších let*
úterý 22. 3.	3. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál | *za Bohuslava a Anežku Bartošovy, za živé a zemřelé příbuzné*
středa 23. 3.	3. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál
čtvrtek 24. 3.	3. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
pátek 25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za zemřelé rodiče, bratra Jana a duše v očistci*
sobota 26. 3.	3. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za Marii Sejkorovou a živé a zemřelé z toho rodu*
neděle 27. 3.	4. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za manžela, rodiče z obou stran a švagra*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za zemřelou Marii Juklovou a za živé členy rodiny*
	10:30 | Sv. Jakub | Hosana 1 | *za živé a zemřelé členy farnosti*
úterý 29. 3.	4. týden postní
	07:00 | kaple na faře | Kancionál
středa 30. 3.	4. týden postní
	18:00 | kaple na faře | Kancionál
čtvrtek 31. 3.	4. týden postní
	12:00 | kaple na faře | tichá
pátek 1. 4.	4. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál
sobota 2. 4.	4. týden postní
	18:00 | Sv. Jakub | Kancionál | *za živé a zemřelé členy farnosti*
neděle 3. 4.	5. neděle postní
	07:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *na poděkování za dar života a prosba o požehnání do dalších let*
	09:00 | Sv. Jiří | Kancionál | *za Jiřího Dočekala*
	10:30 | Sv. Jakub | Kancionál | *za ochranu a Boží požehnání pro rodinu Šafářových*

Mešní intence je způsob, jak každý může nechat odsloužit nejvznešenější modlitbu církve, mši svatou, na úmysl, který mu leží na srdci. Intence přijímá otec Tomáš na celý aktuální kalendářní rok jak osobně, tak telefonicky či e-mailem. Pokud chcete, aby byla Vaše intence zařazena do Farního posla, musíte ji zadat ještě před uzávěrkou.